

РЕШЕНИЕ

№ 1291

гр. София, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 12.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6652** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 156 – 161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс, вр. ЗДДС.

С жалба, вх. № 26192/12.07.2023 г. „ХАРА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД (предишни наименования „Хета Асет резолюшън България“ ООД и „Хипо Алпе Адрия лизинг“ ЕООД) оспорва частта от РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22220420004681-091-001/08.12.2022 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърдена с Решение № 340/16.03.2023 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП, поправено с Решение № 817/15.06.2023 г.

Дружеството - жалбоподател, посредством упълномощения адвокат Б.: поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт в оспорената част; ангажира заключение на съдебносчетоводна експертиза; претендира възстановяване на разноските за водене на делото – държавната такса и депозита за вещото лице.

Ответникът – директорът на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” – С., чрез юрисконсулт оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението си мотиви. Желает присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възможност за писмена защита, каквато не е представена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема за установено от доказателствата по делото следното.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди (л.л. 25-35 от делото) е възложена ревизия на „Хета Асет резолюшън България“ ООД (понастоящем - Х.

БЪЛГАРИЯ“ ЕООД) за определяне на задължения по Закона за данък върху добавената стойност, за периодите от: 01.12.2014 г., до 31.10.2016 г. Съставен е ревизионен доклад (л. 42 от делото), срещу който не е подадено възражение и въз основа на който е издаден процесният РА № № 22220420004681-091-001/08.12.2022 г. С него, в тежест на дружеството са определени задължения за данък върху добавената стойност, в общ размер на 269 514, 58 лв. и лихви - 200 778, 06 лв. С Решение № 340/16.03.2023 г., поправено с Решение № 817/15.06.2023 г. решаващият административен орган – директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. е: отменил РА № № 22220420004681-091-001/08.12.2022 г. в оспорената част за данъчен период м. 04.2015 г., както и в частта на лихвите за данъчните периоди м.м. 05, 06. 2015 г.; потвърдил акта в оспорената част по ЗДДС, за данъчни периоди м.м. 07, 08.2016 г., „ведно с установените лихви“; оставил без разглеждане жалбата в частта по ЗДДС, за данъчни периоди м.м. 03-12.2014 г., от м.м. 07.2015 г., до м. 06.2016 г. и м.м. 09, 10.2016 г.; указал е, че погасителната давност за задължението за ДДС, в размер на 399 518,34 лв., за данъчни периоди м. 05 и м.06.2015 г. е изтекла, поради което ревизионният акт в тази част не подлежи на принудително изпълнение, считано от датата на подаване на възражение за изтекла давност.

С жалбата е заявено и в съдебно заседание се поддържа искане за отмяна на ревизионния акт в частите, касаещи определените допълнителни задължения за ДДС, за данъчни периоди: м. 07.2016 г., в размер на 12 329, 60 лв. и лихви - 7 901, 85 лв.; м. 08.2016 г., в размер на 9 184, 60 лв. и лихви - 5 807, 17 лв. Касае се за непризнато право на приспадане данъчен кредит, начислен със следните фактури: № 1879/04.07.2016 г., издадена от „Флор екс Пи“ ЕООД; №№ 000...043/04.07.2016 г.; 000...053/15.08.2016 г., издадени от „Холо строй груп“ ЕООД. Така дефинираните части представляват предмета на оспорване.

„Х. А. А. Лизинг” е регистрирано първоначално като еднолично дружество с ограничена отговорност, но в края на 2009 г. е преобразувано в дружество с ограничена отговорност (ООД). С вписано на 04.02.2015 г. обстоятелство наименованието е променено на „Хета Асет резолюшън България“ ООД, а на 21.05.2021 г. наименованието е променено на „Хара България“ ЕООД. През ревизионния период дейността му е свързана с оперативен и финансов лизинг на моторни превозни средства, на движими и недвижими вещи. През ревизионния период основната дейност се ограничава до: събиране на вземания по съществуващи договори за лизинг или заем, включително изменение или реструктуриране на такива договори; прехвърляне на всякакви права по такива договори на трети лица; продажба на собствени активи.

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосновали изводите си за липса на материалноправни основания за признаване правото на данъчен кредит по процесните фактури (№ 1879/04.07.2016 г., издадена от „Флор екс Пи“ ЕООД; №№ 000...043/04.07.2016 г.; 000...053/15.08.2016 г., издадени от „Холо строй груп“ ЕООД) са установени и обобщени в резултат на подробно описаните в РД процесуални действия – л.л.52-55 от делото.

1. Издадената от „ФЛОР ЕКС ПИ“ ЕООД фактура № 1879/04.07.2016 г. е с предмет „съгласно договор за СМР“, с данъчна основа 15 725 лева и ДДС – 3 145 лева, като са представени: договор за СМР, от 04.07.2016 г. за обект „завод за керамични плочки в [населено място], [улица]“, с предназначение Търговски Център Д. Мол, като видовете СМР, като е указано в договора, че прогнозни количества и единични цени

са посочени в Приложение № 1, но такава не е представено; хронологични ведомости на счетоводни сметки 411, 421/1, 453/2, 491 и 703 за проверявания период; обратна ведомост за м 07.2016 г.; банково извлечение за извършено плащане; ведомост за м. 07.2016 г.; декларация от управителя на дружеството, че извършените строително-монтажни работи са описани подробно в договора, като за извършването им са използвани собствена технологична, техническа и кадрова обезпеченост. След справка в информационната система на НАП е установено, че: „Флор екс Пи“ ЕООД е декларирало като основна дейност извършване на СМР и назначени с трудови договори четирима работници, на длъжности технически ръководител строителство, строителен електротехник, шофьор лекотоварен автомобил и бояджия сгради; няма данни за притежавани ДМА и други активи за извършване на доставките. Представен е и приемо-предавателен протокол от 06.09.2016 г., според който: на 06.09.2016 г. двете страни по договора за СМР са посетили Търговски център Д. мол; изпълнителят е оредал на възложителя обекта, със следните отстранени СМР: покрив, К +21,95 - окачена фасада с обшивка „etalbond“, което включва: почистване, прекърпяне и изпълнение на кръпки по съществуваща покривна Р. - мембрана, количество 1500 кв. м.; доставка и монтаж на липсваща „шапка“ на отдушник. Представени са и банкови извлечения за извършено плащане. Анализирайки тези документи ревизиращите органи приели, че процесната фактура не отразява реални доставки на услуги, поради което е отказано да бъде признато право на приспадане на данъчния кредит.

2. Издадените от „Холо строй груп“ ЕООД две фактури с №№ 000...043/04.07.2016 г.; 000...053/15.08.2016 г. са съответно с предмет на доставки „аванс“ и „ремонтни работи за обект в Р.“. На връчено ИПДПО от 23.11.2020 г. дружеството е представило договор за СМР, от 04.07.2016 г. за обект: „защитен завод за керамични плочки в [населено място], с предназначение Търговски Център Д. Мол“, като е указано в договора, че прогнозни количества и единични цени са посочени в Приложение № 1, но такава не е представено; приемо-предавателен протокол от 03.08.2016 г., според който: на 03.08.2016 г. двете страни по договора за СМР са посетили Търговски център Д. мол; изпълнителят е предал на възложителя обекта, със следните отстранени СМР: окачена фасада с обшивка „etalbond“, с описани 5 подпозиции, включващи доставка и монтаж на материали; фасади със сандвич – панели, с 5 подпозиции; на кота +16, 50 (ет. 4) с 6 подпозиции; на кота +1.0 (ет. 1) с една подпозиция; на кота – 3, 50 (сутерен) с 2 подпозиции; вертикална планировка с 3 подпозиции. Според справка от банка: на 14.07.2016 г. на Холо строй груп“ ЕООД са преведени 55 107, 60 лева с основание „по фактура № 000...043/04.07.2016 г.; на 31.07.2016 г. – 55 107, 60 по фактура № 000...053/15.08.2016 г. На 21.07.2022 г. от дружеството са представени допълнително доказателства, описани в РД (л. 52 от делото, на следващата страница), вкл.: аналитичен и хронологичен регистър на „Холо строй груп“ ЕООД за периода от 01.01.2016 г., до 31.12.2016 г.; обратни ведомости за м. 07 и м. 08.2016 г. както и за цялата 2016 г.; разчетно-платежни ведомости за м. 07 и м. 08.2016 г.; ведомост за граждански договори, за м. 07.2016 г. Според последната са отчетени възнаграждения на три лица - Р. М. Т., С. Т. П. и С. Д. Д., като за всеки от тях: сумата по договор е 420 лв., 25% са нормативно признати разходи – 105 лв.; осигурителен доход – 315 лв., удържан данък по ЗДДФЛ – 31, 50 лв. и сума за получаване в брой-388, 50 лв. След справка в информационната система на НАП е установено, че посочените лица не са подали годишни данъчни декларации по чл. 50 ЗДДФЛ и не са декларирали получените доходи от друга стопанска дейност. С оглед това е прието, че същите не са

полагали труд за „Холо строй груп“ ЕООД. С декларация управителят на дружеството е заявил, че извършените строително-монтажни работи са описани подробно в договора, като извършването им било обезпечено със собствени кадри, техника и технологии. След справка в Информационната система на НАП е установено, че: основната дейност на „Холо строи груп“ ЕООД е строителство и строително-ремонтни дейности; в периода на издаване на процесните фактури дружеството е разполагало с наети лица по трудови правоотношения, на длъжности оперативен счетоводител и зидар; няма данни за наети лица с граждански договори. От своя страна дружеството – жалбоподател представило: процесните фактури и доказателства за осчетоводяването им; договорът от 04.07.2016 г.; Приемо-предавателен протокол за извършени СМР от 03.08.2016 г., съгласно който двете страни по договора за СМР са посетили Търговски център Д. мол, изпълнителят предава на възложителя обекта със следните отстранени СМР: Фасади - Окачена фасада с обшивка „etalbond" с описани 5 под позиции включващи доставка и монтаж на материали, Фасади със сандвич-панели с описани 5 под позиции, на кота +16,50 /ет.4/ с 6 под позиции, на кота +0,00 /ет. 1/ с 1 под позиция, на кота -3,50 /сутерен/ с 2 под позиции. Вертикална планировка с 3 под позиции. Представени са и банкови извлечения за извършени плащания по фактури.

За да дискредитират правото да бъде приспаднат данъчният кредит по издадените от „Холо строй груп“ ЕООД две фактури ревизиращите органи, въз основа на гореизложените факти приели, че: няма данни представените документи да са част от редовно водено от „Холо строй груп“ ЕООД счетоводство; не са представени доказателства за закупуване на необходимите за извършване на СМР материали – в представените оборотни ведомости за м.м. 07, 08.2016 г. няма осчетоводяване на материали и стоки; не е доказана техническа обезпеченост за извършване на доставките; подписът, положен от името на управителя на „Холо строй груп“ ЕООД - Я. П. видимо се различава от образа на подписа на същия, публикуван в Търговския регистър.

Според заклучението на вещото лице, изготвило ССЧЕ (неоспорена от страните): „процесните фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя, като текущ разход за основната дейност; доставчиците не представят данни за закупени материали, във връзка с изпълнението на процесните СМР; няма данни в представените оборотни ведомости за притежавани машини, съоръжения и оборудване; разплащанията по процесните фактури са извършени по банков път; относно последващи доставки/реализация по спорните фактури, от счетоводството на „Хара България“ ЕООД са представени по електронен път: справка за отчитане на актив „Мол Р.“, като материален запас по сметка 304 „Стоки - обратно върнати“; активът е бил обект на лизинг, съгласно договор за финансов лизинг №[ЕИК], а впоследствие е апортиран в новоучредено дружество „Дунав Мол Русе“ ЕООД; „Хара България“ ЕООД е продало дяловете си в „Д. Мол Р.“ на „Експо Пропъртис“ ЕООД, за което е приложена фактура № 18089/30.12.2016 г.; в материалите по делото няма данни за други доставки на услуги, които да са идентични по вид и количество с тези по фактурираните спорни доставки през проверявания период от друг доставчик/доставчици“.

Съдържанието на жалбата не оставя впечатление да се оспорват фактическите констатации на ревизиращите органи по приходите. Оспорват се изводите, с които се обосновава отказът да бъде признат данъчен кредит по съответните фактури. Относно

правото на дружеството да приспадне данъчен кредит по спорните фактури се счита за достатъчно това, че: спорните доставки „са вложени в независимата икономическа дейност“; „Флорекс екс пи“ ЕООД е открито при проверката и са представени „пълно и изчерпателно всички необходими документи, доказващи реалността на извършените услуги“ и този доставчик „безспорно е разполагал с нужната кадрова обезпеченост“; плащането е извършено по банков път; „Холо строй груп“ ЕООД не е открито при проверката, но ревизираното дружество е представило „пълно и изчерпателно всички необходими документи, доказващи реалността на извършените услуги“; доставчикът безспорно е разполагал с нужната кадрова обезпеченост“. Изложените с жалбата тези се обосновават и с цитиране решения на ВАС, както и на Решение от 21 юни 2012 г. на Съда на Европейския съюз, по съединени дела C-80/11 и C-142/11.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е неоснователна.

Данъкът върху добавената стойност се определя като косвен, многофазен и некумулятивен данък, а практическият му смисъл е да бъде начисляван по конкретна доставка на стока или на услуга, и да бъде включен еднократно в крайната цена. Облагането само на добавената стойност се постига, чрез приспадане на данъчен кредит от страна на получателя на съответната доставка. Действащият понастоящем ЗДДС съответства по съдържание изцяло на нормите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета, относно общата система на данъка върху добавената стойност, за целите на общносттания търговски оборот на стоки и на услуги. Условието, които следва да изпълни данъчен субект, претендиращ право на данъчен кредит са изброени алтернативно в чл. 71 ЗДДС. Както отмененият ЗДДС, така и действащият предпоставят реализирането на правото на приспадане на данъчен кредит от наличието на доказателства за действително извършена престация - доставка на стока или на услуга. Трайно установена е съдебната практика в смисъл, че само издаването на данъчна фактура, която да отговаря от формална страна на изискването за реквизити и да е отразена в счетоводството на „доставчика“ и в това на получателя не е достатъчно, за да бъде изпълнен фактическият състав на нормите, регламентиращи упражняване на принципното право на приспадане на данъчния кредит. Нормата на ал. 5 от чл. 70 ЗДДС въвежда като самостоятелно основание за отказ на право на данъчен кредит неправомерното начисляване на данък. За неправомерно следва да се счита начисляване тогава, когато посоченият в данъчната фактура доставчик не е престирали стока или услуга, а само привидно е създал впечатление за такава престация. С други думи, преценката за наличието на реално осъществена доставка е неотменимо и задължително изискване за упражняване право на данъчен кредит. Извършването на такава преценка е резултат от внимателен анализ на установените в хода на ревизията факти и съпоставянето им с обективната действителност. Това е направено с процесния ревизионен акт, респ. с ревизионния доклад. Според характера и предмета на фактурираните доставки, на изследване подлежи, както действителната възможност на „доставчика“ (ресурсна и кадрова обезпеченост) да изпълни уговорената сделка, така и обстоятелството, дали между него и „получателя“ е извършено прехвърляне владението (собствеността) върху стоката, респ. дали е извършена услугата. По делото, от страна на жалбоподателя не бе проведено успешно доказване на правно значимите факти. Ангажираните доказателства, които бяха обсъдени по – горе, включително заключението на ССЧЕ не опровергават изводите и констатациите на ревизиращите, така както са изложени в РД и в РА.

Несполучливо за случая е позоваването на части от Решение на СЕС от 21.06.2012 г.

по съединени дела С-80/11 и С-142/11. Не е съобразено съдържанието на: § 42, § 44, който държи сметка за това, че сделката, с която се обосновава право на приспадане следва да е извършена; § 47, във връзка с който (по аргумент за противното) ответникът – решаващ административен орган е изложил в решението си (л. 21 от делото, на следващата страница) мотиви, че дружеството – жалбоподател не е могло да не знае, че процесните сделки или други сделки по веригата са част от данъчна измама. Според т. 1 от диспозитива на решението по дело № С-18/13 („М. пен“), Директивата за ДДС „не допуска данъчнозадължено лице да извърши приспадане на данъка върху добавената стойност, начислен в издадените от доставчик фактури, когато, въпреки че услугата е била доставена, се установява, че тя не е била действително извършена от този доставчик или от негов подизпълнител, по-специално, тъй като последните не са разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не са били оправдани в счетоводната им документация *или се е оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, стига да са изпълнени следните две условия* — посочените обстоятелства да сочат за наличието на **измама** и въз основа на обективните данни, представени от органите по приходите, *да се установява, че данъчнозадълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама...*“. В този смисъл Съдът приема, че данъчният орган надлежно е установил обективните обстоятелства, предвид подробно анализирани документи, въз основа на които може да бъде направено обосновано заключение, че дружеството – жалбоподател е било наясно със схемите, в които активно е участвало. Внимателният прочит на цитираното решение на СЕС, като и познаването (макар и не изчерпателно) на практиката на Съда по приложението на Директива 2006/112/ЕО сочи, че в основата на отговорите на отправени преюдициални въпроси стои условието, „да са изпълнени предвидените в директивата процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане, и в частност - условието данъчнозадълженото лице да притежава фактура, която удостоверява **действителното извършване на доставката на стоки**” - § 52 от решението, от 21.06.2012 г.

Неопрочетени са констатациите, касаещи издадената от името на „Флор екс Пи“ ЕООД фактура с предмет „съгласно договор за СМР“, във връзка с договор за СМР, от 04.07.2016 г. за обект „завод за керамични плочки в [населено място], [улица]“, с предназначение Търговски Център Д. Мол. Споменатото в договора Приложение № 1 за видовете СМР, прогнозни количества и единични цени не е налично. Освен това, с чл. 4.4 от цитирания договор е предвидено Възложителят да предаде на изпълнителя в 3-дневен срок от подписване на договора строителната площадка с протокол, с който да удостовери състоянието ѝ, и датата на предаване. Такъв протокол не е наличен. В тази връзка правилно е прието и от ответника, че фактурата не съдържа описание на вида на услугата, предвид чл. 114, ал. 1, т. 9 ЗДДС, понеже е записан предмет „съгласно договор за СМР“. Твърдението на управителя, че за извършените

строително-монтажни работи са използвани собствена технологична, техническа и кадрова обезпеченост не се доказва от останалите преки и косвени доказателства. Официално обявените трудови договори за четирима работници, на длъжности технически ръководител строителство, строителен електротехник, шофьор лекотоварен автомобил и бояджия сгради не доказват дружеството да е разполагало с ресурси да извърши описаните в приемо-предавателен протокол от 06.09.2016 г. СМР на: „покрив, К +21,95 - окачена фасада с обшивка „etalbond“, което включва: почистване, прекърпяне и изпълнение на кръпки по съществуваща покривна Р. - мембрана, количество 1500 кв. м.; доставка и монтаж на липсваща „шапка“ на отдушник“, при положение, че няма данни за притежавани ДМА и други активи за извършване на доставките. Не съществуват и обективни данни за това, кой е осигурил нужните за описаните СМР материали.

Неопрровергани са и констатациите, касаещи издадените от името на „Холо строй груп“ ЕООД две фактури с №№ 000...043/04.07.2016 г.; 000...053/15.08.2016 г., съответно с предмет на доставки „аванс“ и „ремонтни работи за обект в Р.“. Описаното в представения договор СМР от 04.07.2016 г. за обект: „завод за керамични плочки в [населено място], с предназначение Търговски Център Д. Мол“, Приложение № 1 не е представено. В тази връзка правилно е прието и от ответника, че фактурата не съдържа описание на вида на услугата, предвид чл. 114, ал. 1, т. 9 ЗДДС, понеже е записан предмет „аванс“ и „ремонтни работи за обект в Р.“. Няма и доказателства за наети от „изпълнителя“ работници, посредством които да са изпълнени описаните в приемо-предавателния протокол от 03.08.2016 г. СМР: окачена фасада с обшивка „etalbond“, с описани 5 подпозиции, включващи доставка и монтаж на материали; фасади със сандвич – панели, с 5 подпозиции; на кота +16, 50 (ет. 4) с 6 подпозиции; на кота +1.0 (ет. 1) с една подпозиция; на кота – 3, 50 (сутерен) с 2 подпозиции; вертикална планировка с 3 подпозиции. Само наличието на ведомост за граждански договори, за м. 07.2016 г., с която са отчетените разходи за възнаграждения на три лица не установява и не доказва тези лица да са били ангажирани на строителния обект от името и за сметка на „Холо строй груп“ ЕООД, понеже липсват други преки и/или косвени доказателства в тази насока. Декларацията на управителя на дружеството, че извършването на СМР било обезпечено със собствени кадри, техника и технологии също остана недоказано. Справката в Информационната система на НАП показала, че в периода на издаване на процесните фактури дружеството е разполагало с наети лица по трудови правоотношения, на длъжности „оперативен счетоводител“ и „зидар“. От своя страна дружеството – жалбоподател представило: процесните фактури и доказателства за осчетоводяването им; договорът от 04.07.2016 г.; Приемо-предавателен протокол за извършени СМР от 03.08.2016 г., съгласно който двете страни по договора за СМР са посетили Търговски център Д. мол, изпълнителят предава на възложителя обекта със следните отстранени СМР: Фасади - Окачена фасада с обшивка „etalbond“ с описани 5 под позиции

включващи доставка и монтаж на материали, Фасади със сандвич-панели с описани 5 под позиции, на кота +16,50 /ет.4/ с 6 под позиции, на кота +0,00 /ет. 1/ с 1 под позиция, на кота -3,50 /сутерен/ с 2 под позиции. Вертикална планировка с 3 под позиции. Представени са и банкови извлечения за извършени плащания по фактури. Неоткриването на счетоводство, по смисъла на чл. 3 от Закона за счетоводството, водено от „Холо строй груп“ ЕООД е провокирало „Хара България“ ЕООД да представи описаните по – горе счетоводни документи, но тяхната доказателствена стойност е спорна, доколкото ревизиращите органи са констатирали факт, установим посредством елементарно сравняване, а именно, че подписът, положен от името на управителя на „Холо строй груп“ ЕООД - Я. П. видимо се различава от образца на подпис на същия, публикуван в Търговския регистър. Не са налични доказателства за закупуване на необходимите за извършване на СМР материали. В представените оборотни ведомости за м.м. 07, 08.2016 г. няма осчетоводяване на материали и стоки. Не е доказана техническа обезпеченост за извършване на СМР. Договорът за строителство е разновидност (конкретна форма) на договора за изработка, чиито правила са регламентирани с разпоредбите на Глава VIII ЗЗД. Основният принцип е (чл. 259), че след като изпълнителят носи отговорност за качествено извършване на СМР „на свой риск”, включващо и влагане на качествени материали, именно той е задължен да доставя същите. Това предполага изпълнителят да разполага със съответните документи, доказващи, както наличие на финансови средства да закупи необходимите строителни материали, така и доставките на такива, респ. наемането на работна ръка и на строителна техника. Тогава, когато представените от жалбоподателя и събрани по време на насрещните проверки документи не сочат по несъмнен начин наличие на изпълнение на фактурираната доставка, именно от издателя на фактурата или от негови подизпълнители правото на приспадане данъчен кредит е упражнено превратно.

В заключение – оспорената част от Ревизионен акт № 22220420004681-091-001/08.12.2022 г., потвърдена с Решение № 340/16.03.2023 г. н директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., поправено с Решение № 817/15.06.2023 г. е издаден от компетентни органи по приходите, които са спазили изискванията за форма. Ревизионното производство е проведено и приключило в съответствие с регламентирани в ДОПК процесуални правила. Актът, в процесната оспорена част е обоснован и законосъобразен, вкл. досежно направените изводи за наличие на материалноправните основания на ЗДДС, да не бъде признато упражненото право на приспадане на данъчен кредит, начислен в процесните фактури.

Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на заявената от пълномощника на ответника претенция за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 4 от наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет определя в

размер на 3 467, 84 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „ХАРА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, против оспорената част от РЕВИЗИОНЕН АКТ № 22220420004681-091-001/08.12.2022 г., потвърдена с Решение № 340/16.03.2023 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., поправено с Решение № 817/15.06.2023 г., относно определените допълнителни задължения за ДДС, за данъчни периоди: м. 07.2016 г., в размер на 12 329, 60 лв. и лихви - 7 901, 85 лв.; м. 08.2016 г., в размер на 9 184, 60 лв. и лихви - 5 807, 17 лв., начислен с фактури: № 1879/04.07.2016 г., издадена от „Флор екс Пи“ ЕООД; №№ 000...043/04.07.2016 г.; 000...053/15.08.2016 г., издадени от „Холо строй груп“ ЕООД.

ОСЪЖДА „Х. БЪЛГАРИЯ“ ЕООД – ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 3 467, 84 лв. (три хиляди, четиристотин и шестдесет и седем лева, и 84 ст.).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: